

Zomervragen

Elke auteur die heeft bijgedragen aan deze editie van *ESB* heeft een tweetal vragen voorgeschoteld gekregen. Deze vragen waren: “In welk land wendt u deze zomer uw vermogen aan en waaraan?” en “Aan welk boek komt u deze zomer eindelijk toe?” Hieronder vindt u een selectie van de ontvangen antwoorden.

Alexandra van Geen

Op 29 mei ben ik gepromoveerd aan Harvard in de VS en in september ga ik aan de slag als assistent professor aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam. Ik ben nu nog midden in de verhuizing. Een groot deel van mijn zomer zal bestaan uit regelingen en re-integreren in Nederland. Na zes jaar in de VS is het echt wel even wennen hier, maar ik ben ook enorm blij dat ik weer ‘thuis’ ben. Dus lekker vakantie in eigen land voor mij. Wel zal ik nog tijd in Londen doorbrengen voor een onderzoeksproject met een groot accountancebedrijf om ‘nudges’ te testen binnen dit bedrijf. Ik werk meestal in het lab omdat ik dan heel precies de effectiviteit en werking van interventies kan meten en in beeld krijgen, maar het is ook belangrijk om te kijken hoe interventies werken in de praktijk. Ik ben dan ook altijd op zoek naar mogelijkheden om deze te testen in organisaties.

I know why the caged bird sings van Maya Angelou wil ik graag lezen en *Antifragile* door Nassim Nicholas Taleb ligt al een tijd op de stapel.

Henriëtte Prast

Zoals elk jaar wend ik mijn vermogen deze zomer aan in Italië. Ik investeer het in mijn capaciteit om van toekomstige consumptie te genieten. Ik ben het met de Italiaanse econome Marina Bianchi eens dat nogal wat uitgaven die we tot consumptie rekenen een belangrijk investeringsaspect hebben. Hoe meer je naar opera gaat, bijvoorbeeld, hoe meer je leert horen, kijken en genieten. Datzelfde geldt voor het proeven van wijn, het kijken naar en kopen van kleding, en het lezen van boeken. Dit jaar ga ik naar de opera in de Arena van Verona, en zit daar op een poltrona gold: de duurste stoelen. Van mijn vorige Arenabezoek heb ik namelijk opgestoken dat je op zo’n plek de kans krijgt om te schuilen als het begint te regenen, terwijl je op de trappen natregent. Het is een rib uit mijn lijf, en daarmee een investering die ik er alleen uit haal als ik er daar vanaf nu ieder jaar heen ga.

Chris Colvin

Piketty’s *Capital in the twenty-first century*. Als economisch historicus is het simpelweg mijn ‘plicht’ om het boek proberen. Bovendien vind ik het in toenemende mate moeilijker om een opinie erover te uiten wanneer ik erover gevraagd word door familieleden, een verrassend regelmatig gebeuren.

Thomas Piketty, 2014, *Capital in the twenty-first Century* (Harvard University Press).

Abe de Jong

Menno Witteveens proefschrift over de zeventiende-eeuwse koopman Antonio van Diemen is alweer uit 2011 en tot nu toe heb ik alleen passages kunnen lezen. Deze zomer ga ik eens goed de tijd nemen om de avonturen te lezen van Van Diemen, die na een faillissement onder een schuilnaam naar Java vlucht, kennis maakt met Coen en opklimt tot gouverneur-generaal. Een mooie mix van een persoonlijk verhaal en economische geschiedenis op basis van grondig onderzoek.

Menno Witteveen, 2011, *Antonio van Diemen; de opkomst van de VOC in Azië* (Pallas Publications).

Philip Fliers

Daniel Kahnemans boek over de manier waarop mensen denken en welke systematische fouten daarin worden gemaakt. Ik heb dit boek recentelijk gekocht nadat ik jaren interesse had in besluitvormingsprocessen. Dit boek lijkt me de ideale combinatie tussen uit het leven gegrepen voorbeelden en wetenschappelijk onderzoek waar ik deze zomer eens goed voor ga zitten.

Daniel Kahneman, 2011, *Thinking, Fast and Slow* (Penguin UK).

Bart Los

Apocalyps van Arnon Grunberg

Marcel Timmer

Thinking, Fast and Slow van Daniel Kahneman

Bram van Dijk

Waarheid en Methode van Hans-Georg Gadamer

Gaaitzen de Vries

The Great Escape van Angus Deaton

Wim Derksen

Onmogelijke vraag. Aan welk boek kom je deze zomer eindelijk toe? Het antwoord ligt al een paar maanden voor me op het bureau. In de vorige vakantie in begonnen. Te veel en te mooi om 's avonds na een dag les geven te kunnen voortzetten. En tegelijkertijd: wat klinkt het snobistisch! Zo iets als: ik vind Toergenjew toch beter dan Tolstoj, onder het genot van de laatste strijkkwartetten van Beethoven. Of het achtste van Shostakowitch. Oké, het antwoord:

Thomas Mann, *De Toverberg*.

De auteur heeft vermeld dit artikel alleen te publiceren in ESB en niet elders te publiceren in wat voor medium dan ook. Het is wel toegestaan om het artikel voor eigen gebruik en voor publicatie op een intranet van de werkgever van de auteur aan te wenden.